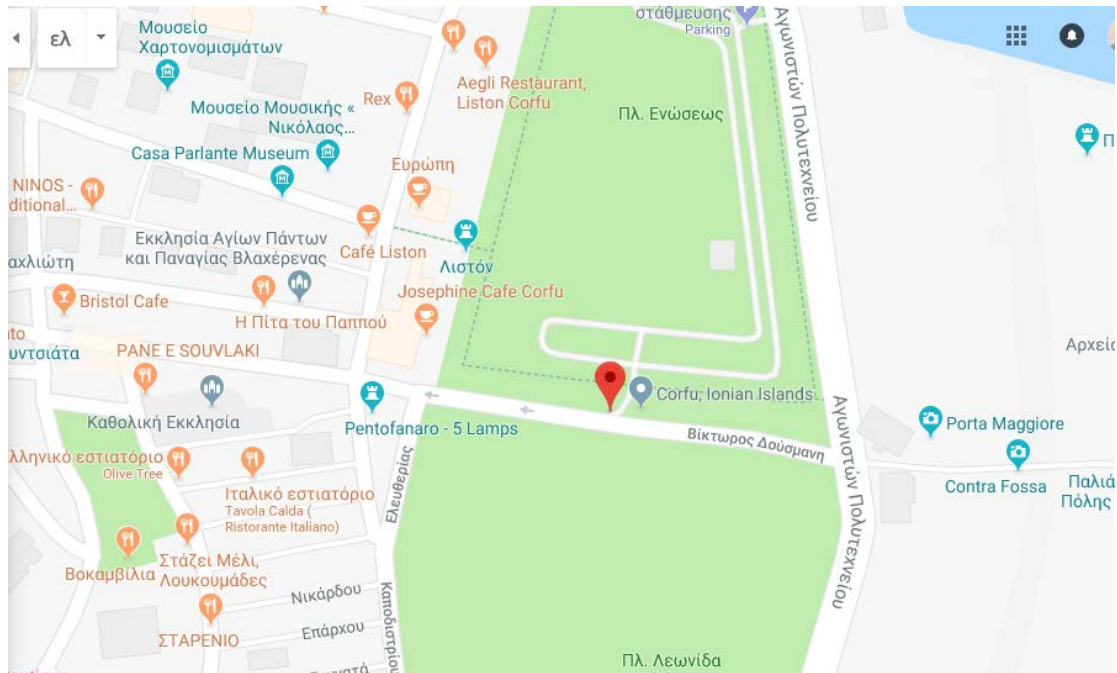

Οδός Βίκτωρος Δούσμανη

Γεννήθηκε στην Κέρκυρα και καταγόταν από αριστοκρατική οικογένεια ηπειρώτικης καταγωγής, η οποία συγγένευε με βασιλικούς και πριγκιπικούς οίκους. Παππούς του ήταν ο Αντώνιος Λευκόχειλος - Δούσμανης, διαπρεπής πολιτικός, ενώ μικρότερος αδερφός του ήταν ο ναύαρχος Σοφοκλής Δούσμανης. Συμμετείχε στους βαλκανικούς πολέμους με το βαθμό του αντιστράτηγου. Επίσης διετέλεσε υπασπιστής του βασιλιά Κωνσταντίνου, υπαρχηγός και αρχηγός του Γενικού επιτελείου (ΓΕΣ) το 1914-16 και ξανά το 1921, καθώς και καθηγητής στη Σχολή Ευελπιδων.

Το 1917 εξορίστηκε από τους βενιζελικούς στην Κορσική και στη συνέχεια καταδικάστηκε σε θάνατο από το Ειδικό Στρατοδικείο, αλλά η ποινή δεν εκτελέστηκε τελικά. Αποστρατεύτηκε το 1923. Πολυγραφότατος, συνέγραψε τα έργα «Γεωδαισία», «Στρατηγικάί τακτικά οδηγίαί», «Ιστορία του πολέμου του 1913», «Η εσωτερική όψη της μικρασιατικής εμπλοκής», «Απομνημονεύματα», κ.ά. Διάσημος για την ευρυμάθειά του, διετέλεσε διευθυντής σύνταξης της εγκυκλοπαίδειας του Πυρσού.

Ο Βίκτωρ Δούσμανης υπήρξε ικανότατος επιτελικός αξιωματικός και σε αυτόν οφείλεται εν πολλοίς η νίκη στον Β΄ Βαλκανικό πόλεμο, καθώς διατελούσε αρχηγός του Επιτελείου.

